

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/683/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3612203715
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3612203715.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa N. s.r.o., so sídlom N., S. XX, IČO: XX XXX XXX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Z. - S., s.r.o., so sídlom N., S. XX, proti odporcovi U. B., bytom A., Nábrežná XXX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu P., zastúpeného JUDr. M., o zaplatenie 248,95 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 23. mája 2013, č.k. 4C/34/2012-59, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi **p o t v r d z u j e .**

Vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa návrh zamietol, odporcovi náhradu trov konania nepriznal a navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania v sume 58,42 Eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Uviedol, že navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal proti odporcovi zaplatenia sumy 248,95 Eur s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 248,95 Eur za obdobie odo dňa 28.07.2009 do zaplatenia a náhrady trov konania. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie výsluchom odporcu, oboznámením obsahu spisu, najmä Zmluvy o pripojení Fix, Dodatku k zmluve, faktúry č. 7906192275 zo dňa 08.07.2009, Všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných dátových služieb spoločnosti T-Mobile Slovensko, a.s, vyjadrenia odporcu, cenníka telekomunikačných zariadení, výpisu z informačného systému právneho predchodcu navrhovateľa a zistil, že právny predchodca navrhovateľa T-Mobile Slovensko, a.s. a odporca uzavreli dňa 23.02.2008 Zmluvu o pripojení FIX, predmetom ktorej je záväzok právneho predchodcu navrhovateľa poskytovať odporcovi verejnú elektronickú komunikačnú telefónnu službu a záväzok odporcu za poskytnutú službu platiť sumu vo forme mesačného kreditu podľa cenníka právneho predchodcu navrhovateľa. Účastníci zmluvy si dojednali pre prípad porušenia zmluvných povinností zo strany odporcu určených odkazom na povinnosti odporcu podľa Dodatku k zmluve a Všeobecných podmienok a následného vypojenia SIM karty zmluvnú pokutu v sume 7.500,- Sk (248,95 Eur). Právny predchodca navrhovateľa pri podpise zmluvy odpredal odporcovi mobilný telefón Samsung E250 black za zľavnenú kúpnu cenu 1 Sk (0,03 Eur). Bežná cena uvedeného mobilného telefónu bola 3.990,- Sk (132,44 Eur). Z výpisu z informačného systému právneho predchodcu navrhovateľa vyplýva, že odporca si nesplnil povinnosť zaplatiť mesačný kredit v sume 9 Eur mesačne čiastočne v mesiaci marec 2009 (v sume 3,76 Eur) a v mesiacoch apríl 2009 až jún 2009, spolu v sume 30,76 Eur (3,76 Eur + 3x 9 Eur). Súd prvého stupňa po vykonaní dokazovania a zhodnotení jeho výsledkov dospel k záveru, že žaloba navrhovateľa nie je podaná dôvodne. Vychádzal pritom z toho, že právny predchodca navrhovateľa a odporca uzavreli dňa 23.02.2008 Zmluvu o pripojení Fix a dodatok k zmluve, ktorá má formu typovej spotrebiteľskej zmluvy. Skutočnosť, že ide o spotrebiteľskú zmluvu, vyplýva z právneho postavenia účastníkov zmluvy, keď na jednej strane bol právny predchodca navrhovateľa, ktorý konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a na druhej strane odporca, ktorý zmluvu neuzavrel v

rámci predmetu svojej podnikateľskej alebo obchodnej činnosti. Súd prvého stupňa dospel k záveru, že zmluvná podmienka v Dodatku k zmluve o pripojení zo dňa 23.02.2008, podľa ktorej je odporca povinný zaplatiť v prípade porušenia svojich zmluvných povinností zmluvnú pokutu v sume 7.500,- Sk (248,95 Eur) je neprijateľná, a teda absolútne neplatná. Vychádzal z toho, že zmluvná pokuta je dojednaná ako suma v nezmenenej výške bez ohľadu na závažnosť, dobu trvania a dobu vzniku porušenia zmluvnej povinnosti odporcu. Takto dojednaná zmluvná pokuta, najmä s ohľadom na časový aspekt jej pôsobenia, je objektívne spôsobilá vytvoriť značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán na škodu odporcu - spotrebiteľa. Súd prvého stupňa považoval dojednanie o zmluvnej pokute za neprijateľnú zmluvnú podmienku aj z toho dôvodu, že povinnosť na zaplatenie zmluvnej pokuty zabezpečuje len splnenie povinností spotrebiteľa, pričom právny predchodca navrhovateľa nie je za prípadné porušenie svojich povinností nijako zmluvnej sankcionovaný. Dojednanie zmluvnej pokuty včlenil do formulára zmluvy právny predchodca navrhovateľa a toto dojednanie je výlučne na jeho prospech, teda dojednaná zmluvná pokuta spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán na prospech dodávateľa a v neprospech spotrebiteľa. Keďže súd prvého stupňa považoval zmluvné dojednanie o zmluvnej pokute za neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve uzavretej medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom, je toto dojednanie absolútne neplatné, (§ 53 ods. 4 písm. k), § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka). Keďže sa navrhovateľ domáha v konaní priznania plnenia na základe tohto absolútne neplatného zmluvného dojednania, súd prvého stupňa žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol. O náhrade trov konania rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že v konaní úspešnému odporcovi náhradu trov konania nepriznal, pretože si právo na náhradu trov konania neuplatnil. Vedľajšiemu účastníkovi, ktorý v konaní vystupoval na strane odporcu, ktorý bol v konaní úspešný priznal náhradu trov konania vo výške 58,42 Eur, za dva úkony právnej služby, a to prevzatie a príprava zastúpenia 21,58 Eur, písomné podanie na súd týkajúce sa veci samej 21,58 Eur a 2x režijný paušál á 7,63 Eur.

Proti tomuto rozsudku v časti výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka podal včas odvolanie navrhovateľ z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Mal za to, že trovy právneho zastúpenia, ktoré sú súčasťou trov konania, a ktoré si uplatňuje vedľajší účastník neboli nevyhnutne potrebné na účelné bránenie práva. V tejto súvislosti poukázal na uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 25.04.2012, sp. zn. 17Co/91/2012, Krajského súdu v Bratislave zo dňa 19.06.2013, sp. zn. 5Co/375/2013. Uviedol, že vedľajší účastník je v tomto prípade združenie založené za účelom ochrany spotrebiteľov. Združenie, ktorého hlavnou náplňou jeho činnosti je ochrana spotrebiteľov, má zákonom priznané zvýhodnené postavenie voči ostatným občianskym združeniam už tým, že v konaní nemusí preukazovať právny záujem na výsledku sporu. Výkonom ochrany spotrebiteľských práv združenie naplňa svoje vlastné poslanie, za účelom ktorého bolo založené, či už v súdnom alebo správnom konaní. Dané združenie by malo disponovať takým personálnym substrátom, ktorý je schopný poskytnúť právne služby a s prehľadom sa orientovať v oblasti spotrebiteľského práva. Tým, že vedľajší účastník žiada priznať trovy právneho zastúpenia, priznáva, že odporcovi neposkytol pomoc pri ochrane jeho práv ako spotrebiteľa, čo je jeho základným poslaním. V uvedenom prípade poskytol odporcovi právnu pomoc advokát, za služby ktorého žiada vedľajší účastník priznať trovy právneho zastúpenia. Z uvedeného vznikajú pochybnosti o účelnosti a dôvodoch vstupu vedľajšieho účastníka do konania. Podľa názoru navrhovateľa ide len o hromadný vstup združení na ochranu spotrebiteľa, ako vedľajšieho účastníka do súdnych konaní, pričom vstupujú do sporov automaticky zastúpené právnym zástupcom bez toho, aby vopred vedeli o konkrétnych okolnostiach sporu. Je potom otázne, či je účelom vstupu do konaní ochrana spotrebiteľa alebo zisk, ktorý vznikne z priznaných trov konania. Vedľajší účastník do konania neprinesol žiaden prínos, vo svojom vyjadrení, ako aj v mnohých iných konaniach žiadal návrh zamietnuť z dôvodu neprijateľnosti zmluvných podmienok a premlčania nároku, bez vzťahu ku konkrétnemu prípadu. Navrhovateľ uviedol, že podstatnou podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka je súhlas hlavného účastníka na strane ktorého vedľajší účastník chce vystupovať. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR, zo dňa 05.02.2013, sp. zn. 3 Cdo 188/2012. Navrhol, aby odvolací súd v napadnutej časti rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi konania na strane odporcu trovy konania neprizná a zaviazá vedľajšieho účastníka nahradiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Odporca a vedľajší účastník sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadrili.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania v napadnutej časti (vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi) podľa § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal proti odporcovi vydania platobného rozkazu na zaplatenie sumy 248,95 Eur s príslušenstvom. Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa návrh zamietol, odporcovi náhradu trov konania nepriznal a navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania v sume 58,42 Eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V občianskom súdnom konaní sa o náhrade trov konania rozhoduje podľa zásady zodpovednosti za výsledok alebo zodpovednosti za zavinenie alebo za náhodu.

Ust. § 142 O.s.p. upravuje rozhodovanie o náhrade trov konania podľa miery úspechu účastníka v konaní. Je založené na zásade zodpovednosti za výsledok alebo na zásade úspechu ako základnom princípe určujúcom, ktorý z účastníkov v konečnom dôsledku poniesie ťarchu všetkých súdnych trov. Predpokladom, splnením ktorého vznikne nárok na náhradu trov konania, je v prvom rade plný úspech vo veci, ktorý sa zisťuje porovnaním petitu návrhu a výroku, ktorým sa rozhodlo vo veci samej.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p., ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Osobitným predpisom k tomuto zákonnému ustanoveniu je zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov. Pokiaľ teda spory majú povahu sporov spotrebiteľských, môže sa konania zúčastniť na strane spotrebiteľa právnická osoba, ktorou je združenie podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov. Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ má oprávnenie v tomto spore vystupovať ako vedľajší účastník na strane odporcu, a keďže podľa ust. § 93 ods. 2 O.s.p. účasť v konaní mu je umožnená zákonom, nemusí preukazovať ani právny záujem na výsledku sporu.

V danom prípade sa odvolací súd stotožňuje s rozhodnutím súdu prvého stupňa, ktorý uložil navrhovateľovi, ktorý bol v konaní neúspešný, zaplatiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi, ako rovnocennému účastníkovi konania, pretože sa jednalo o konanie, do ktorého vstúpil v záujme ochrany spotrebiteľa (odporcu), čím mu v prípade úspechu v tomto konaní nemožno uprieť právo na náhradu trov konania, keďže vedľajší účastník bol zastúpený advokátom. Z ust. § 93 ods. 4 veta prvá O.s.p. totiž vyplýva, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Vedľajší účastník má preto právo na právnu pomoc, ktorú je možné v rámci občianskeho súdneho konania zabezpečiť prostredníctvom právneho zastúpenia advokátom, a potom aj právo na náhradu trov konania v prípade, ak toto právo vznikne tomu účastníkovi, ktorého v konaní podporuje. V zmysle uvedeného si môže zvoliť aj advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho sa vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považujú za účelne vynaložené. Samotná skutočnosť, či sa vedľajší účastník dá v konaní zastúpiť a kým, je na voľbe samotného vedľajšieho účastníka. Toto jeho právo je dané aj Ústavou Slovenskej republiky, článok 47 ods. 2. Rovnako nie je z vyššie uvedeného dôvodu namietať námietať navrhovateľa, že náklady na zastúpenie občianskeho združenia (vystupujúceho ako združenie na ochranu spotrebiteľa) advokátom v žiadnom prípade nepredstavujú účelne vynaložené trovy.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka, podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil, ako vecne správny.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému vedľajšiemu účastníkovi nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko nepodal návrh na ich priznanie (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné